

MALÍČEK

občasník žáků ZŠ Chrudim, Dr. J. Malíka

program „Spolu to dokážeme“ třídy VIII. B na Doubravce

ročník XI, číslo 4

duben 2003

cena 5 Kč

Seznámení s
novými učiteli

NOVÁČCI
NA NAŠÍ ŠKOLE

Jarní mlsání

Deník z volby
Miss
Pardubického
kraje

SOUTĚŽ -
KDO JE TO?

A máme tady opět duben. Je to měsíc jarních svátků. Zima už se uložila ke spánku a nás nedávno minul „april“. Každý z nás se jistě pobavil nad žertíky, které si

na nás připravili přátelé. A úspěšně nás opustily i Velikonoce. Jsou to svátky, ve kterých si křesťané připomínají vzkříšení Krista. Pro nás jsou to dny barevných vajíček, pomlázek, pečených beránek a říkadel. Je to svátek, který má velmi starou tradici a stal se nejvýznamnějším svátkem křesťanů vůbec. A co nás ještě čeká? No přece „čarodějnice“. Je to den, kterým se lidé loučí se zimou a vítají jaro. Přejeme Vám, abyste si tyto dny užili ve zdraví, štěstí, pohodě a klidu.

Martina Šípková a redakce časopisu Malíček

ANKETA**ANKETA****ANKETA**

*Co se v mládí naučíš, ve stáří jako když najdeš. Toto přísloví se určitě hodí k naší anketě. Tentokrát jsme zjišťovali odpovědi na otázku: **Co nového byste se chtěli ještě naučit a proč?** Zajímavých odpovědí jsme se dočkali nejen u žáků, ale i u učitelů. Přečtěte si náš článek a uvidíte sami, co by se ostatní chtěli naučit.*

Michal II. A: Chtěl bych umět anglicky, protože se mi angličtina líbí.

Irenka II. A: Chtěla bych se naučit plavat, protože už nechci plavat s kruhem, ale v hloubce bez něho.

Patrik III. B: Tenis, protože se mi tento sport líbí.

Katka IV. B: Chodím na moderní gymnastiku, a proto bych se chtěla naučit velkou rovnováhu.

Denisa V. B: Chtěla bych se naučit rychle psát na počítači, protože bych se chtěla stát sekretářkou.

Katka VI. B: Chtěla bych se naučit pořádně češtinu, protože chci jít na zdravotní školu a tam se dělají přijímačky z češtiny.

Lucka VI. A: Jezdit na kole po zadním kole, protože to umí bratranec a já bych to chtěla zkusit také.

Bára VII. B: Chtěla bych se naučit fotbal, protože ho miluju. Potom bych se chtěla naučit práci s papírem, protože ráda něco vyrábím.

Lucka VII. A: Chtěla bych se naučit tancovat, jelikož jsem jako poleno a všichni se mi smějí.

Aneta IX. B: Já bych se chtěla naučit na snowboardu, abych mohla okouzlit mnoho kluků.

Honza IX. A: Chtěl bych umět usmířit celý svět, protože se mi nelíbí války, rozpory a podobné věci.

Paní učitelka Helena Drašíková: Co jsem se kdysi chtěla naučit, byly jazyky, ale to už vím, že se nikdy nenaučím. Chtěla bych se naučit řadu různých dovedností, které budu moci dělat v důchodu. To znamená kolem zahrádky, vyšívání a podobně.

Pan učitel Libor Škrlik: Chtěl bych se naučit pořádně kreslit, protože to neumím.

Paní učitelka Eva Martincová: Já bych se chtěla naučit jezdit na kolečkových bruslích, protože to umí skoro všechny děti a já ještě ne. Tak abych to uměla stejně dobře jako oni.

R. Severýnová a L. Marhanová, VI. A

Seznámení s novými učiteli

Říká vám něco příjmení Adámková? Tak teď vás asi většinou napadla moderátorka zpravodajství televize NOVA, ale víte, že u nás na škole učí také jedna paní učitelka se stejným příjmením. Mohli bychom ji najít ve třetí třídě. A co jsme se o paní učitelce **PAVLE ADÁMKOVÉ** dozvěděly? To se dočtete v následujícím článku. Tak neváhejte a pozorně čtěte, třeba zjistíte, že máte podobné sny jako ona.

Jaká jste byla žákyně?

Ve škole jsem byla průměrný žák. Nebyla jsem vysloveně taková ta „šprtka“.

Čím jste chtěla být jako malá?

Ve svých dětských letech jsem chtěla být nejprve princeznou, poté modelkou a lékařkou a jako starší jsem se chtěla stát učitelkou, a to se mi splnilo.

Jakou školu jste vystudovala?

Samozřejmě jsem vystudovala základní školu a gymnázium. Teď však ještě studuji na Pedagogické fakultě v Hradci Králové.

Co se vám na práci učitelky líbí a co vám připadá těžké?

Převážně se mi na učení líbí práce s dětmi, možnost řešit jejich problémy. Líbí se mi jejich mentalita. A nelíbí se mi, že k učení nemám veškeré materiály a spoustu věcí musím vyhledávat v různé literatuře.

Co byste se chtěla ještě do života naučit?

Hlavně bych se chtěla naučit vařit a poznávat spoustu nových lidí.

Co děláte ve volném čase?

V zimě ráda lyžuji, bruslím. A v létě si ráda zaplavu, jezdím na kole, čtu knížky, poslouchám hudbu, ale nejraději ze všeho spím.

Jakým jazykem byste se domluvila v zahraničí? A v jaké zemi jste ho použila?

Částečně bych se domluvila anglicky a použila jsem ho například v Itálii.

Které země jste navštívila? A kde jste byla nejdál?

Navštívila jsem Španělsko, Francii, Itálii, Řecko, Bulharsko a nejdále jsem byla na Malorce.

Blíží se nám prázdniny, tak jaké místo byste chtěla navštívit?

Nejraději bych navštívila nějakou tu africkou zemi, jako je Tunis, Egypt nebo Turecko.

Je ve vašem životě nějaký sen, který byste chtěla uskutečnit?

Mým snem je, abych měla dva roky prázdniny a abych mohla procestovat celý svět.

Co vás dokáže nejvíce naštvat?

Nejvíce mě dokáže naštvat válka, která je teď nejvíce aktuální. Jsem z toho rozčilená, protože tato válka s Irákem vznikla z hlouposti lidí.

Bez čeho se nedokážete obejít ve svém životě?

Neobejdu se bez svého manžela, psa, bez ostatních lidí a také bez sladkostí.

Kdy jste se nejvíce bála?

Nejvíce jsem se bála, když můj pes byl hodně nemocný. Měl vysoké teploty a vypadalo to s ním opravdu špatně. Jinak se nebojím.

Jaký máte recept na špatnou náladu?

Na špatnou náladu si uvařím dobré cappuccino, pustím si relaxační muziku, zapálím aromalampu a různé svíčky a koukám do hořícího plamínku.

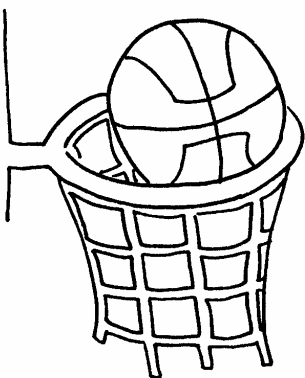
Jaký máte recept na štíhlou linii?

Recept nemám žádný. Jsem taková, jaká jsem, i bez různých diet. Naopak ráda vše ochutnávám.

A. Tichá a K. Emrová, IX. B

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

Basketbalový turnaj

Součástí života naší školy jsou i sportovní soutěže, ve kterých si měří síly družstva různých škol. Jak probíhal basketbalový turnaj, to vám přiblíží následující reportáž.

Už se pomalu všichni ti, co jdou na dívčí turnaj v basketu, shromažďují před školou. Sdělujeme si zážitky a dojmy z minulého roku. Za chvíli již vcházíme do ZŠ U Stadionu. Pomalu se nás zmocňuje tréma. Oblékáme se do našich zářících dresů a zároveň se bavíme se soupeřkami. Pomalu nastupují všechny školy, které se přihlásily. Družstva jsou celkem tři, a to sice my, Stadion a gympl. Dohráváme náš první zápas, ve kterém prohráváme. Nic si z toho ale neděláme, protože není všem dnům konec. Začínáme hrát s gymplem. Tento boj nás všechny překvapuje. Nechybí mu ani špetka legrace. Samozřejmě ji poskytují naše spoluhráčky. Dokonce rozesmíváme i lidi kolem nás. Tak například Hanka jde jakoby na dvojtakt, všichni si říkají, že jede dost dobře a namachrovaně. Jenže ona zatím koš

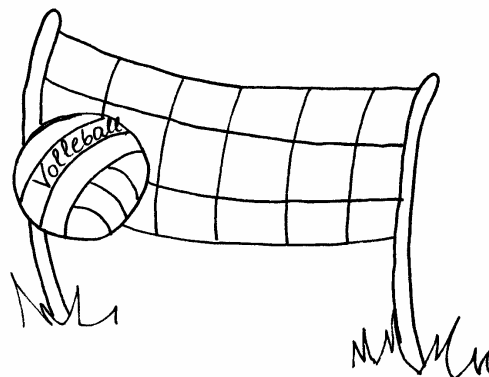
jenom obkrouží a jde na náš. Spletla si to a my si myslely, jaký to bude krásný koš. Při rozskoku jsme natolik zmatené, že se ptáme rozhodčího, na jaký koš máme hrát. Po každé hře nám to už raději říká. Míče nám létají tam, kam nemají. Málem to odnáší paní, která si něco zapisuje. Pěkné jsou i naše pády. Přesto nám naše soupeřky nestačí. Zápas se chýlí ke konci a s ním se blíží i naše výhra. Celý turnaj končí a rozdávají se ceny. Na druhém místě se umístíme my a dostáváme basketbalový míč a diplom. Se spokojeností odcházíme zpátky do školy pochlubit se, jak jsme dopadly. Jsme moc rády, že i přes naše občasné „výpadky“ jsme uspěly.

T. Jarošová, IX. B

Volejbalový turnaj

Bylo pondělí 17. března a já se probouzela do sportovního dne. Každá třída si měla vytvořit družstvo, které si pojmenovala. Vznikly například názvy: Happy people, Blátotlačky, Peoples,...

Ve 12:45 jsme nastoupili do tělocvičny celí napjatí, vzali si míč a rozvíchovali se. Nacvičovali jsme si podání a smeče, které jsme nakonec ani moc nepoužívali. Nejprve naše družstvo Happy people – VII. A sedělo a pozorně sledovalo, jak spolu zápasí naši protivníci, a to VII. B a VI. třídy. Zápas utekl jako voda a byli jsme na řadě my. Byl to nelítostný boj, soupeřili jsme s druhou sedmičkou. Mysleli jsme si, že to bude nejobtížnější spoluhráč, nakonec se ukázalo, že jsme se obávali zbytečně. Porazili jsme je 2:0. To samé jsme ukázali VI. B a se VI. A jsme remízovali 1:1. Měla jsem obavy, jak se zachovají kluci z naší třídy, když to třeba spleteme. Lhala bych, kdy bych tvrdila, že u nás ve třídě nejsou žádné problémy. Na volejbalovém zápase se ale ukázalo, že naši kluci jsou dobří a že tvoříme dobrý tým.

Asi ve tři hodiny přišlo vyhodnocení 1. kategorie. Některé družstvo se ani na vyhlášení nedostavilo, což byla škoda. Ale naše družstvo se radovalo z vítězství i bez nich. Ten den jsme opouštěli školu jako Happy people (šťastní lidé). Tato soutěž byla na úrovni. Ani jsem nečekala tak poctivé hry bez hádání, jestli to aut byl nebo nebyl. Myslím, že žádné družstvo se nemusí stydět za to, co předvedlo.

Na závěr nemůžeme zapomenout na souboj, který vítězné mužstvo čekal s „profesionálními“ hráči. Konal se ve středu 26. března. Nastoupili jsme jen tak pro zábavu a náš cíl bylo se jen zúčastnit, ne vyhrát, protože protihráči – Old star team, který tvořili naši učitelé, bylo neporazitelné. Byla legrace, což bylo hlavní, a jejich název se k nim vůbec nehodil, protože se rvali jako mladí (proč JAKO, vždyť oni jsou mladí).

Jana Strašková, VII. A

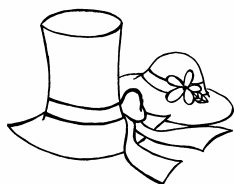
Návštěva zoologické zahrady ve Dvoře Králové

Co bylo zajímavého na pátku 21. března? No přeci začínalo jaro a ještě něco, my, sedmáci, jsme jeli do ZOO přivítat jaro společně se zvířátky. Byl to poněkud chladný den na to, že začínalo jaro. Když jsme dorazili na místo, udivilo nás, jaká nesnesitelná zima tam vládne. Ti „borci“, kteří si vzali jarní bundy nebo snad jen mikinu, dostali pořádně za vyučenou a litovali, že neposlechli své maminky a nevzali si něco teplejšího. V 9:45 jsme dorazili do promítací síně, kde nám vyprávěli o deštných pralesích a promítali obrázky k našemu hlavnímu tématu. Trvalo to si 30 minut. Potom jsme dostali pracovní list. Byl z obou stran popsán různými otázkami, které se týkaly našeho tématu. Museli jsme opustit krásně teploučkou síň a rozběhnout se do zimy, která na nás čekala po celém areálu. Rozprchli jsme se na hodinu a hledali odpovědi na otázky. Zjišťovali jsme například, jaký rozdíl je mezi opicemi a námi, něco o hroších nebo o antilopě bongo atd. Nebyl to vůbec jednoduchý úkol, protože jsme se tam nemohli zorientovat a spoléhali jsme na značky, kterých je tam dost. Například jsme nemohli nalézt hrocha obojživelného, o kterém jsme měli psát, v jakém prostředí žije, kolik váží,... Nakonec se ukázalo, že tam nikde nebyl – jenom lebka, u které tyto informace byly. Byl to spíše orientační závod. Hledali jsme také v ptačím světě a ve vodním světě, kde to nepříliš dobře vonělo. Někteří jedinci si museli odejít na čerstvý vzduch, protože se jim dělalo nevolno. Když uplynula hodina, vrátili jsme se (a docela rádi) do síně a vyhodnotili akci. Bylo málo hodin, dostali jsme tedy ještě 45 minut rozchod. My jsme dali přednost krásně teploučké restauraci, kam jsme hned zamířili, ale nebyli jsme jediní, které to napadlo. Někteří ale dali přednost prohlížení zvířat, kupování pamlsků a suvenýrů na památku. V jednom krámku jsme měli možnost zakoupit nálepku a tím podpořit zachraňování tygrů, kteří jsou ohrožení.

Do Chrudimi jsme dorazili opět o něco chytřejší. Až na tu zimu to byl docela vydařený výlet. Sice jsme si nepohlídli všechna zvířata, ale mnoho rodin se tam vydá, protože jsme dostali slevy, které je škoda vyhodit do koše.

Jana Strašková, VII. A

Bez klobouku vstup zakázán

Možná jste si někteří všimli, že začátkem března na prosklené družině visela pozvánka na Kloboukový karneval. A vy, co o tom nic nevíte, tak se z našeho článku dozvíte, o co vlastně šlo a co se komu nejvíc líbilo.

Je 12. března a právě vrcholí přípravy na Kloboukový karneval. Třetíci dopilovávají disciplíny, které připravili pro své mladší spolužáky z prvních a druhých tříd v tělocvičně. No a děti v družině si už

chystají své neobvyklé „vstupenky“. Již podle názvu byste mohli odhadnout, co tou vstupenkou je. Ano, bez klobouku vstup zakázán. No, a tak se vyřešákovaly nejen děti, ale i paní učitelky, které jdou vzorně příkladem. Všelijaké klobouky jdou směrem k tělocvičně. Najdete tu jak kovboje, tak i elegantní dámu. Děti se řadí k tělocvičně a poté celé zvědavé vcházejí dovnitř. A co tam na ně čeká? Všelijaké disciplíny, které „masky“ začínají plnit. V těchto hrách však není žádné umístění. Důležité je úkol ať lépe, či hůře splnit. Každý dostává svou průkazku, kde se jeho splnění úkoly zaznamenávají buď razítkem, značkou nebo podpisem. Na jednotlivé disciplíny mohou jít děti, kolikrát chtějí. A co na ně čeká? Například házení medicinbalem, rybolov, chození po laně a nebo švihadla. Ovšem všechno, i to krásné, jednou končí, a tak si na závěr masky zatancovaly na diskotéce.

Co se jim nejvíc líbilo? A proč?

děti ze třídy I. B:

Míša: Mně se líbil Martiny klobouk. Byl moc hezký.

Honza: Mně se líbila disciplína, kdy se přitahovalo rukama na lavičce.

Martina: Mě bavily kuželky. Protože to byla nejhezčí disciplína.

Kristýna: Švihadlo, protože jsem tam dvakrát „vyhrála“.

Tomáš: Mě zaujalo puzzle, protože mě baví ho skládat.

Libor: Mě také bavilo skládat puzzle.

děti ze třídy I. A:

Eliška: Mě bavilo skákat přes lavičku.

Marián: Mně se líbily všechny soutěže.

Nela: Skákání přes švihadlo, protože skáču ráda.

Adam: Házení tenisáků do krabice, protože mě to baví.

Jirka: Mě nejvíc zaujal Ondrův klobouk.

Šarka: Mně se líbilo točení s kruhem, protože jsem „vyhrála“.

Jana Machová a Veronika Šustrová, IX. B

Byli jako my...

Už vás někdy někdo naštvál tak, že jste neudrželi nervy na uzdě a chytli jste ho pod krkem? Možná vás to překvapí, ale něco podobného se stalo paní učitelce HANĚ ŠUSTROVÉ, do které byste zřejmě neřekli, že jako malá byla velká bojovnice. A pokud vás zajímá, jak to bylo dál, tak čtěte, ať se něco zajímavého dozvíte. A možná se i poučíte.

Když jsem chodila asi do třetí třídy základní školy, stala se mi následující věc. Dnes už přesně nevím z jakého důvodu,

ale se svou spolužačkou Ivou jsme se „dostaly do křížku“. Dvě holčičky, načinčané, upravené, začaly jsme se spolu prát. Dodnes si pamatuji, jak jsme se tahaly za vlasy a křičely při tom. Musela nás od sebe odtrhnout až paní učitelka. Ten den jsem si odnesla domů v žákovské knížce poznámku: „Prala se se svou spolužačkou.“ Byla to jediná poznámka za celou mou školní docházku.

Tereza Jarošová, IX.B a Jana Strašková, VII.A

Klub mladých debrujarů

Jaro je krásné, ale ne vždy je slunečno. Potkají nás i plískanice a v těchto zamračených dnech dáte možná přednost jiné činnosti, než je shrabování listů nebo hrabání se v mokré a nacucané zemi. I tentokrát jsme si na vás vzpomněli, milí Debrujaři. Líbí se vám ty stříbrné postavičky, co balancují a nikdy nespadnou? Tak to si přijďte na své i ve vydání Malíčku v měsíci dubnu. Tak nedejte se pobízet a pusťte se do toho.

Artista

Na artistu potřebujeme korkovou zátku, dvě vidličky, špejli a trpělivost.

Do korkové zátky zapícháme z obou stran proti sobě dvě vidličky. Malý kousek špejle upevníme zespod. Kamkoli dáte našeho artistu, tam by měl držet.

Přejeme Vám mnoho zdaru.

Jana Strašková, VII. A

NENÍ PROFESE JAKO PROFESE

Ahojky! Zajímá vás, za kým jsme vyrazily tentokrát? Pokud ano, tak vám to rády prozradíme. Vydaly jsme se do prodejny sportu a popovídaly si s Martinem Musílkem a Radkem Velinským o tom, jakou práci vlastně dělají, co obnáší a zda je vůbec baví. A co jsme se dozvěděly? Oba dělají v obchodě téměř všechno, od objednávek sportovních potřeb po registraci zboží a seřízení lyží. Už také víme o OK racing týmu, což je závodní družstvo běžkařů, kteří jezdí docela dobře na běžkách závody po celé České republice i po celém světě. Další informace se dozvíte v následujícím rozhovoru. Na naše otázky odpovídal Radek Velinský.

Čím jste chtěl být jako malý?

Učitelem.

Proč jste si vybral povolání v oblasti obchodu?

Tak nějak se k tomu zkomolily okolnosti, že jsme to začali dělat. A hlavním důvodem je to, že nás baví sport.

Jaké by měl mít prodavač vzdělání?

Čím vyšší, tím lepší! Ale není to tak o tom vzdělání jako spíš o tom, jak je člověk šikovný, jak mu to jde.

Jaké by měl mít prodavač vlastnosti?

Určitě by měl mít trpělivost s lidmi, vycházet jim vstříc, snažit se jim pomoci. To by mohlo být i naše logo!

Chtěl jste někdy své povolání změnit? A proč?

Samozřejmě! Jako všechno, tak i tohle povolání občas leze člověku na nervy. Určitě o tom uvažuje každý.

Co jste dělal dříve?

Studoval jsem pedagogickou fakultu.

Jak vypadá váš pracovní den?

Jak kdy. Ono se to hodně liší. Buď se objíždí dodavatelé, domlouvají se s nimi nějaké věci nebo se třeba eviduje zboží, dělají se servisy, připravuje se půjčovna. Je to různé. Právě to je docela výhoda, je to takové volnější a pestré. Jak to naplánuji, tak to mám!

Co vás na tomto povolání baví a co naopak rád nemáte?

Baví mě, že je to o tom sportu, který my máme rádi. A co mi vadí? Když jsou nějaké nesrovnalosti nebo problémy.

Co prodáváte nejraději?

No, asi lyže a běžeckou obuv.

Jaké zákazníky máte nejraději?

Mám rád ty, co alespoň trochu sportují a rozumí tomu. Už vědí, o co jde, a nekupují levné věci na tržnici.

Jak zjišťujete informace o zboží?

Jsou výstavy, pak jsou k tomu také různé katalogy. My teď už vlastně máme objednané bundy na zimu. Jelikož se to objednává rok dopředu. Zboží se musí prohlédnout, naobjednat, nasmlouvat, musíme také odhadnout množství a vybrat to, co se líbí. No a pak už se dělají jen doobjednávky.

Zkoušíte zboží i sám?

Samozřejmě. Hodně zboží zkouším sám.

Které sporty děláte?

Dělám atletiku, jezdíme na lyže – běžky i sjezdovky. A okolo toho se to vždycky točí. Jinak zkoušíme všechny sporty.

Děkujeme za rozhovor Jana Machová a Veronika Šustrová, IX. B

NOVÁČCI NA NAŠÍ ŠKOLE

Ve třídě asi také máte kamarády, kteří k vám přišli z jiné školy. Abych vám řekl pravdu, tak ve škole jich máme spoustu. Ze začátku to mají velmi těžké a až po čase si najdou kamarády. Jestli vás ale zajímá, jaké pocity měli Andrea Plotzová, Honza Nerad a Petr Kocourek, když přestupovali na naši školu, tak to si určitě nenechte ujít tento článek.

1. Jak jsi prožíval(a) přestup na naši školu?
2. Co se ti na naší škole líbí a co tě překvapilo?
3. Co ti na naší škole schází a co na tvé bývalé škole bylo?

ANDREA VI. A

1. Měla jsem divný pocit, protože jsem přišla do třídy sama a každý na mě koukal. První den pro mě byl opravdu nejhorší. Neměla jsem žádné kamarádky a připadala jsem si tak divně.
2. Líbí se mi, že tady máme volitelné předměty a také se mi líbí, že tato škola je velká oproti naší malé vesnické škole.
3. Nejvíce mi schází mí bývalí kamarádi a také, že jsem to dříve měla do školy jen pár metrů.

HONZA VI. B

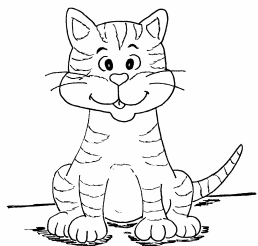
4. Nebylo to pro mě moc těžké, spíše jsem se těšil na nové kamarády a věci.
5. Překvapili mě učitelé, že jsou hodní, a také mě překvapilo, že jsou na chodbách pingpongové stoly a basketbalové koše.
6. Určitě mně nescházejí učitelé, ale kamarády bych chtěl někdy vidět.

PETR VI. A

7. Přestup pro mě byl v pohodě, ale první den jsem se ve třídě velmi styděl (na ten budu vzpomínat až do konce života).
8. Překvapilo mě, že tady jsou pingpongové stoly a basketbalové koše, ale nejvíce, že tu je obchůdek, ve kterém si často kupuji sladkosti.
9. Nejvíce mi schází mí kamarádi a paní učitelka na zeměpis.

Lukáš Krčil, VI. A

Nejedno překvapení

Snad každý z vás někdy zatoužil po nějakém tom zvířátku. Představte si tedy, že u vašich dveří zazvoní třeba babička a v rukách drží nádherné malinké koťátko. Něco podobného se stalo Silvě Cackové, která nám vyprávěla o svém kocourkovi.

Jedno prázdninové dopoledne jsem znuděně sledovala televizi. Vtom zazvonil zvonek a ve dveřích stál náš soused s malým

zrzavým klubičkem. K našemu překvapení nám přinesl malé dvouměsíční koťátko. V tu ránu se našemu novému mazlíčkovi změnil život. Dříve bydlel v králikárně a nyní usínil na velkém plyšovém medvědovi. Zrzánek ale také změnil život celé naší rodině. Když spal, všichni jsme kolem něj chodili po špičkách. Byl dokonce tak vychovaný, že nám ani neudělal loužičky v bytě. Následující den jsme mu museli nakoupit vybavičku. Odmalička byl také strašně mlsný. Zvykl si na některé konzervy a zbožňoval šlehačku.

Našeho miláčka máme již dva roky. Prvních pár měsíců si na nás musel zvykat a zkoušel, co vydrží naše nervy. Už ani radši nepočítám, kolik sešitů a knih mi zničil. Strašně rád nám schovává oblíbené tužky. Mé babičce zničil spoustu svetrů a blůz. Ale pořád ho máme rádi a neprodali bychom ho za nic. Všechny si nás získal svým milým pohledem. Když něco ztropí, v jeho očích můžeme přečíst „to nebylo schválně“. Není zrovna mazel, ale lásku projevuje tak, že nás začne jemně okusovat a otírat se o nohy. To pak vezmeme rolničku a honíme se spolu po bytě. Už to není žádné kotě, ale překvapit nás umí pořád. Jednou si vlezl do otevřené skříně a vytáhl svetr. Ten si odnesl do pelíšku a usnul na něm.

Zrzek prospí asi polovinu dne a v noci šmejdí jako všechny ostatní kočky. Není to nějaký vyšehtělec, ale u nás se má jako pán. My jsme jeho poddaní a musíme se mu podřídít. Ne náhodou má ve svém očkovacím průkazu vedle jména uveden titul „Gold from Vyšehrad“ (zlato z Vyšehradu). Název je podle jeho barvy, která je opravdu zlatá s typickým šlechticky pruhovaným ocáskem. A proč Vyšehrad? To podle označení čtvrti, ze které pochází jeho předci.

Pro nás je největší odměnou, když si Zrzek na noc lehne k našim nohám a my se ráno probudíme pod váhou šesti kil. Když má člověk mazlíčka, má o jednu starost navíc. Ale já si myslím, že je to starost příjemná a nikdy jsem ani na minutu nezalitovala, že našeho kocourka máme.

S. Cacková VII. A, J. Machová a V. Šustrová, IX.B

Larry a jeho den

Ahoj, jsem Larry. Mí dvounožci dnes šli zase pryč, ale mně to nevadí! Do misky mi dali jídlo a vody mám také dost. Co to slyším? Baryk by si se mnou chtěl zahrát psí fotbal. Ne, Baryku, dnes opravdu nemám čas. Musím ohlodat trepky dvounožek, a když ty nejsi štěně, tak ani nemůžeš vědět, jak je to náročné. A hele, malý dvounožka Adam je tady. „Pojď mě vyvenčit! Prosím.“ Prosím, s ním to ani nehne. To je ale neřád! Chová se jak zběhlá kočka. Tak já se ti teda, ty jeden mrňousi, vyčurám tady! Áááá, už to je. He, dívej, co jsem udělal. No, konečně ses rozhodl, že půjdeme ven. To ti to ale trvalo! Když už jsme na zahradě, tak tady můžeš zůstat se mnou, ne? Ne, ne, nezavírej dveře. I co,

alespoň navštívím Greisynu. Ahoj Greisy, nechtěla by sis zahrát na honěnou? Tak tedy ne. Podívej, tamhle je tvůj dvojnožka a hrne si to přímo ke mně. Nemačkej mě, vždyť jsem se včera myl. Vrr, haf, haf. Co tě to napadá mě zvedat? Mohl bych z toho mít kýlu! No raději půjdu domů. Na klíně mého dvounožky se mi spí totiž nejlépe.

Ústy Larry Krčila vyprávěl Lukáš Krčil, VI. A

Želví tanec

To je zase ráno. Cože? Já už tu mám dobroty? Mňam, dnes je to obzvlášť dobré. Kam mě to ten obr nese? Ne tak rychle, vždyť se mi udělá špatně. Konečně mě pustil na něco velkého a zeleného. Pravá, levá, krok zpět, krok stranou a celé znova. Tenhle tanec jsem si sama vymyslela, a kdyby mě poslali na soutěž, úplně si to představuju: Pět želvích porotců a deset soutěžících. Všichni to měli takové obyčejné a byli jenom v zeleném. Já jsem jediná měla červená líčka a šaty z jedné strany žluté s puntíky a z druhé, z druhé prostě zelené. Ted' jsem na řadě já. Buší mi srdce a nejraději bych odešla domů. Ale jdu tam. Sice pomalu, ale přece jen. Takže pravá, levá, krok zpět, otočka, krok stranou a celé ještě jednou. Kdybych tam byla, určitě bych vyhrála. Ale to snad není možné. To jsem celá já. Já se tak zasnila, že jsem si ani nevšimla, že jsem zase doma.

Markéta Jelínková, VI. A

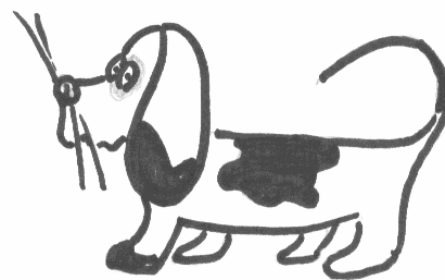
Já Elis

PRVNÍ DNY U NÁS

Hele podívejte, někdo sem jde. Utíkejte, holky, míří k nám! Proč si mě prohlížíš (tomu nerozumím) a jak divně mě oslovuješ? Já jsem přeci Malenka a ne nějaká Elis. Kam mě to neseš? Pusť mě okamžitě! Pomóc, pomóc, já nikam nechci. Mně se líbí tady. Tady mám sestřičky, bratříčka a talířek krupičky. Co dostanu u tebe?

Už jsem to pochopila, mám nové páníčky. První tři noci sice probrečím, ale pak hupsnu k nim do postele. Ovšem u každého chvilku, aby neříkali, že si jich nevšímám.

Jsou Vánoce a vše padá na zem, a já tak pořád mlsám. Do pokoje mi dávají nějaký strom a balíky. Nelíbí se mi, když začnou z hromádky balíky brát. To pak zavrčím: „Vrrať to, odkud jsi to vzal.“ Samozřejmě mě neposlechnou, proto rychle popadnu jeden balík a utíkám s ním na chodbu. Jé, kostička, ale nějak velká, vždyť ji ani neunesu. Dá mi velkou práci dotáhnout ji do pokoje. A když tam jsem, štěknu na ně: „To od vás je zlomyslné, vždyť ji ani neunesu.“ Ale jsem ráda, že ji mám, aspoň mám co dělat.

PO ROCE

Ted' už jsem dospělá, rozumná, trochu tlustší sněhová koule. Se svými páníčky jsem prožila mnohá dobrodružství. Nechají mě běhat ve velkých sněhových závějích, zavírají mě na balkóně, šlapou mi na ocásek, na packy, a dokonce mě koušou. Každé ráno chodím k jedné babičce, u které se nejdříve najím a pak se celý den jen válím. Když pro mě přijdou, nejprve pořádně vyděsím babičku a pak cupitám domů. Někdy se mnou jdou ven, někdy ne a tak to chodí den za dnem skoro pořád.

Martin Vápeník, VI. A

PRVNÁČCI O ZVÍŘÁTKÁCH

Naši prvňáčci už umí nejenom číst, ale zkoušejí stejně jako jejich oblíbení básníci psát svoje vlastní básně. A od čeho začali? No přece od rýmů.

Byla jedna kočička
a ta měla zelená očka.
A ta kočka měla kamaráda bílého mločka.
A ten chytil rybičku
a ta rybička měla jednu ploutvičku.

Marián Zajíček, I. A

Byla jedna holčička
a ta měla koníčka.

A ten koník poník
byl vraník.

Natálka Vašková, I. A

„NAŠE SLAVNÉ VÝROKY“

Tak jsme opět tady s vašimi oblíbenými přebrepty. Možná je to trochu škodolibé, ale smích prodlužuje život. A tak proč bychom se netěšili, když nám pánbůh zdraví dá.

Je hodina češtiny v IX. B a úkol zní: řekněte slovo s obojetnou souhláskou, vyvolejte dalšího, on řekne, jaké tam je i/y, a vymýšlí dál. Terča říká: „Pytel.“

Iva: „Já to nechápu!“

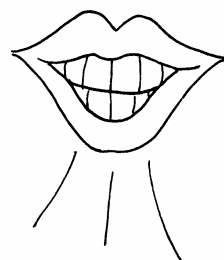
Po opětovném vysvětlování se toho chopí paní učitelka Iva

Brožová: „Blízko, Lucko.“

Lucka, jako by nic řekne: „výr.“

Paní učitelka Brožová: „Nebyl tvůj děda elektrikář?“

Lucka: „Já nevím, proč?“

Při konverzaci v angličtině osmých tříd jsme se dostali až ke Gerlachovskému štítu. Vtom Nikola vykřikla: „A to je v Chrudimi?“

Při hodině přírodopisu v VI. A. Paní učitelka Janečková povídá: „Děti, dnes je poslední měsíc v říjnu.“

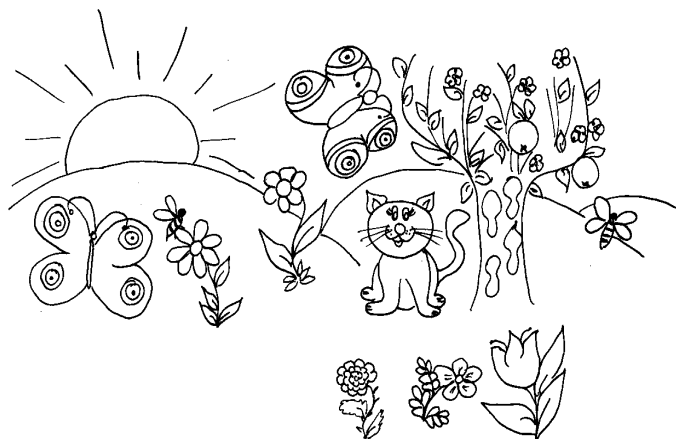
No a teď je v VI. A matika. A paní učitelka Linhartová praví: „Děti, pojďme si sednout do sešitu.“

Nyní se podíváme do VII. A, jak tu probíhá literatura, kterou vede paní učitelka Dagmar Tichá. Naším úkolem bylo přečíst si článek a potom vymyslet scénku, abychom jej přiblížili spolužákům, kteří měli článek jiný. Na řadu šla skupinka, která měla článek „Nespokojený dromedár“. Ondra řekl místo „Dromedár má jeden hrb.“ „Dromedár má jednoho velblouda.“

Je 15. ledna a probíhá hodina občanské výchovy v VI. A. Paní učitelka Musilová: „Čím je dnešní den významný?“ (Volí se totiž prezident.) Nikdo se nehlásí. Paní učitelka: „Tak já vám trochu pomůžu. „Probíhá to v Praze.“ Nikola: „Já to nevím jistě, ale založení Prahy?“

Je výtvarka, ale my si zkoušíme Kalibro z češtiny. Paní učitelka Brožová říká: „Kdo z vás by řekl místo toho, že je dědeček už zdravý, že je uzdraven? Co byste řekli vy?“ Jand'a šeptem odpoví: No, jestli už zaklepal bačkorama!“

*Za redakční radu sepsala
Veronika Šustrová, IX. B*

Lucie Peková/IVA

JARNÍ BÁSNĚNÍ

**DRUHÁCI MĚLI V BŘEZNU
PROJEKTOVÝ DEN O KNIZE.
MIMO JINÉ SE NAČAS STALI
SPISOVATELI.**

POHÁDKOVÁ KNIHA

JÁ MÁM DOMA KNIHU
A V NÍ POHÁDKY.

NĚKDY SI K NÍ SEDNU
ČTU SI ZA VRÁTKY.

Kristýna Pantůčková, II. A

POHÁDKY

VELKOU KNIHU DOMA MÁM
A V NÍ VELKÉ POHÁDKY.

KDO SI NEČTE, TEN SE NUDÍ. AŤ SE TAKY PĚKNĚ STYDÍ.

Michal Petráň, II. A

JARO

UŽ JE TADY JARO,
RYCHLE POJĎ VEN, KLÁRO.
HURÁ, HURÁ, ZIMA UŽ JE PRYČ!
MÍŠO, VYTÁHNI TEN MÍČ.

AŽ VYJDE SLUNCE,
ZAVOLÁME LUCCE.
KONĚ DUPOU JAKO SLONI,
JE TO VŠECHNO JAKO VLONI.

Lucie Tomešová, II. A

**KRÁSNÝMI BÁSNIČKAMI NA TÉMA
„JARO“ SE MOHOU POCHLUBIT TAKÉ
PRVNÁČCI A ČTVRTÁCI.**

JARO JE KRÁSNÉ.
PTÁČCI ZPÍVAJÍ.
KYTIČKY ROSTOU.
DĚTIČKY PÍSKAJÍ.

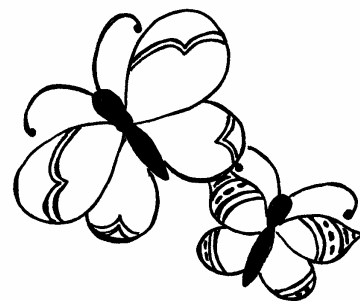
Nikolka Balonová a Kristýnka Kvapilová, I. B

ZIMA ODCHÁZÍ,
JARO PŘICHÁZÍ.

FOUKÁ VÍTR. SLÁVA!
A ROSTE JARNÍ TRÁVA.

Láďa Douda, I. B

KVĚTINKY UŽ ROZKVĚTAJÍ,
VČELKY NA NĚ PŘILÉTAJÍ.
OTAKÁREK FENYKLOVÝ
SEDÁ NA LIST MALINOVÝ.
LÍTÁ, LÍTÁ SEM A TAM,
JÁ HO PŘECE NEHLÍDÁM.
SNĚŽENKA, FIALKA, BLEDULKA,
TO JE SAMÁ JARNÍ KVĚTINKA.

Tereza Kopecká, IV. A

JARO

JARO, JARO UŽ JE TADY,
VPLULO TAKÉ DO ZAHRADY.
VŠECHNY KYTKY ROZKVĚTAJÍ,
VŠECHNY DĚTI SE RADUJÍ.
POLEZ, POLEZ SLUNÍČKO,
KOTĚ HONÍ KLUBÍČKO.

BABIČKA SE RADUJE,
KYTKY JARNÍ PĚSTUJE.
DĚDEČEK SE VZTEKÁ,
TRÁVU PŘITOM SEKÁ.
SEKAČKA OD MOUNFIELDU,
TRÁVU SEKAT NEBUDU.

Milan Vojta, IV. A

Jarní mlsání

Originální pohoštění přijde vždycky vhod. A protože je tu jaro, rozhodli jsme se, že tentokrát to budou lehká jarní jídla z ovoce či zeleniny. Že byste si dali raději nějaký ten moučník? J na vás jsme mysleli. Nepečený dort ze zakysané smetany určitě neohrozí vaši linii.

Krásné jarní dny plné sluníčka vám přeji redaktoři časopisu Malíček.

Pórkové knedlíčky Martina Vápeníka

Na přípravu potřebujeme: 10 rohlíků, 2 vejce, 1 nadrobno nakrájený pórek, 1 lžičku vegety, špetku soli, 20 dkg nakrájené šunky (nebo salámu), mléko dle potřeby.

Postup: Rohlíky nakrájíme na menší kousky, dáme do misky a polijeme mlékem. Necháme zvláchnět. Poté přidáme vegetu, sůl, šunku, pórek, vejčka a zamícháme. Vytvoříme knedlíčky, které dáme na párák nad vroucí vodu a uvaříme.

Knedlíčky lze jíst samostatně, se salátem nebo jako přílohu.

Těstovinový salát Terezy Jarošové

Na přípravu potřebujeme: těstoviny (mušle, vrtulky,...), čerstvou papriku, sterilovanou okurku, dietní salám, cibuli, pórek, sůl, pepř, majolku, kečup.

Postup: Dáme vařit těstoviny a zatím nakrájíme na kostičky nebo nudličky papriku, okurku, dietní salám, cibuli a pórek. Dále smícháme majolku s trochou kečupu. Osolíme, opepříme a vše smícháme s těstovinami.

Nepečený dort Veroniky Šustrové

Na přípravu potřebujeme: 4 zakysané smetany, 4 lžíce moučkového cukru, 4 lžíce rumu, ovoce dle chuti (jahody, meruňky, ananas ...), 2 balíčky piškotů.

Krém: Do zakysané smetany přidáme 4 lžíce cukru a rumu, promícháme a rozdělíme do tří misek.

Postup: Dortovou formu vyložíme piškoty (rovnou stranou dolů). Poté zalijeme krémem, na který klademe ovoce. Zmiňovaný postup opakujeme ještě jednou. Dále opět klademe piškoty a zalijeme krémem (ovoce už nedáváme). Navrch dortu můžeme dát pro zpevnění rozemleté ořechy nebo rozdrčené piškoty. Připravený dort dáme na den do ledničky ztuhnout.

Ovocný sen Jany Machové

Na přípravu potřebujeme: pomeranč, jablko, banán, rozinky, 1 – 2 bílé jogurty, vanilkový cukr

Postup: Pomeranč, jablko a banán nakrájíme na malé kousky. Spolu s rozinkami dáme do připravené misky a zalijeme jogurtem. Dochutíme vanilkovým cukrem.

Špenátové palačinky Lenky Marhanové

Na přípravu potřebujeme: špenát, 1 vejce, mléko, hladkou mouku, česnek, sůl, nastrohaný sýr a kečup

Postup: Ze špenátu, hladké mouky, mléka, česneku a soli vytvoříme těsto jako na palačinky. Dáme usmažit. Palačinky potřeme kečupem, posypeme sýrem a zamotáme.

Zelený ježek Lukáše Krčila

Na přípravu potřebujeme: 1 pomazánkové máslo, 1 konzervu „Tuňák ve vlastní šťávě“, 1 středně velkou cibuli, půl lžičky vegety, 8 housek, pažitku, rajče a papriku

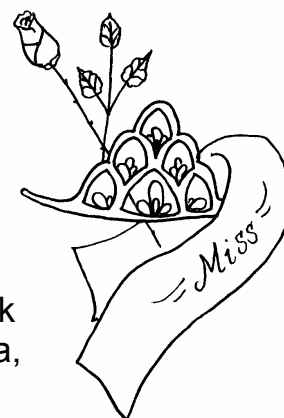
Postup: Do misky dáme celé pomazánkové máslo. Z konzervy vylijeme šťávu a zbylý obsah vyklopíme do misky. Přidáme cibuli nakrájenou na drobné kousky a vegetu. Vše promícháme. Mezitím si nadrobno nakrájíme pažitku, natřeme pomazánku na pomakovanou část housky a celou housku překlopíme do nakrájené pažitky, tak aby byla rovnoměrně rozprostřena po horní straně housky. Nakonec ozdobíme vykrojenýma očičkama z papriky nebo rajčete.

Za redakci časopisu Malíček sepsala Jana Machová, IX. B

BYLI JSME PŘI TOM

Deník z volby Miss Pardubického kraje

Určitě každá dívka sní o tom být co nejkrásnější a stát se třeba i miss. Taková příležitost se naskytla i mé sestře Karin, která se přihlásila na Miss Pardubického kraje. Tak pokud se chcete dozvědět, jak se na tuto akci připravovala, přečtěte si tento článek.

5.března - Karin spěchá po škole ke kadeřnici a kosmetičce. Čeká ji totiž konkurz. Ze 45 dívek vybere porota 15 a z toho budou ještě tři náhradnice. Všechny dívky se snaží být co nejmilejší, aby porota nevyloučila zrovna je. Hurá! Karin postupuje!

7.března - Ráno vstávám opravdu brzo. V dnešních novinách má být Karčina fotka. Utíkám do prodejny. Doma se všichni sbíháme v kuchyni. Netrpělivě listujeme novinami. Kde jen ta fotografie je? Konečně jsme ji našli. Moc to Karin sluší.

26.března – Karin čeká důležité focení. Fotí se v plavkách a v letních šatech. Focení probíhá na náměstí u morového sloupu. Ještě předtím však Karin musí ke kadeřnici. Právě doráží na místo, kadeřnice jí oznamuje, že nestíhá a že musí počkat. Jelikož je sestra objednaná hodinu poté ke kosmetičce, tak kadeřnice přemýšlí, jak to udělat. Najednou dostává nápad: „Umyji ti hlavu a zatím si doběhneš ke kosmetičce.“ Sestra tedy jde přes město s mokrou hlavou, kterou zdobí zavěšené pinetky.

3.dubna - Všech 15 dívek se dostavuje do Pardubic do salónu, kde se seznamují s lidmi, kteří je budou na miss zkrášlovat. Po příjezdu sestry se dozvídám, že ten salón je velký asi jako pět bytů dohromady.

5.dubna - Dívky si ve školní tělocvičně U Stadiónu nacvičují různé choreografie, které použijí v určený den. Zkouší si zde také chůzi na podpatcích. Podle chůze a chování dívek musí dnes porota rozhodnout, které tři dívky jsou náhradnice.

6.dubna – Karin jde natrénovat volnou disciplínu. Vybírá si tanec, jako většina dívek. V tanci jí pomáhají dva kamarádi, kteří se tanci věnují už dlouho. Společně spolu vymýšlejí choreografii, kterou musí nacvičit. Nervozitu u ní zatím nepozoruji, ale až nastane poslední den, určitě se objeví.

17.dubna - Doma probíhají už jen poslední přípravy. Karin naposled piluje svoji volnou disciplínu a také si samozřejmě zkouší své večerní šaty, ve kterých vypadá jako princezna. Překvapuje mě, že stále není vůbec nervózní.

18.dubna – Ááá, máme tu závěrečný den, který rozhodne o všem. Volba miss probíhá ve sportovní hale v Chrudimi, kde se sešla spousta lidí. Přes rozhovory, promenády v plavkách, předvádění večerních šatů se Karin stává vicemiss Athéna. Tento den je opravdu vydařený, a nejen pro Karin, ale také pro spoustu lidí, kteří se zde skvěle baví například vystoupením pana Náhlavského, Zuzany Norisové a spousty dalších.

Více informací naleznete na stránkách www.missathena.cz

Aneta Tichá, IX. B

Pozvánka na výstavu

V Regionálním muzeu v Chrudimi probíhá od 30. ledna výstava zvaná „Bez ohně a kouře“. Protože jsme jednou v sobotu s tatškou a bráchou neměli co dělat, vydali jsme se tam, i když já se o zbraně moc nezajímám. Spatřili jsme

zde okolo 105 vzduchovek, o kterých jsme si přečetli, na co se používaly, jakou mají ráži, v jakých letech se vyráběly a z jaké jsou země. Některé vzduchovky jsme viděli i rozebrané. Dozvěděl jsem se, že císař František Josef I., narozený roku 1830, dostal jako svoji první zbraň vzduchovku, vzduchovky že se prodávaly za 300-600 předválečných korun a kdo vzduchovky vyráběl.

Po domluvě s paní, která seděla u pokladny, jsem objevil nejcenější zbraně z celé výstavy což jsou 3 větrovky a 1 vzduchovka, o kterých mi řekla, že jsou propůjčeny z Regionálního

muzea v Pardubicích. Všechny ostatní vzduchovky jsou vypůjčeny ze soukromých sbírek pánů Petržilka a Březiny. Výstava vznikla ve spolupráci Regionálního muzea Chrudim a spolku chrudimských ostrořelců. Pokud máte o zhlédnutí této výstavy zájem, trvá do neděle 25. května 2003. Cena včetně návštěv na dalších výstavách, které v muzeu probíhají, činí 10 Kč děti a 20 Kč dospělí.

Martin Vápeník, VI.A

SOUTĚŽ - KDO JE TO?

Ahoj kamarádi. V minulém kole měla to štěstí a vyhrála Andrea Plotzová ze VI. A, té tímto gratulujeme. A vás ostatní vyzýváme k dalšímu kolu, které má stejné podmínky jako vždy. Odpovědní kupony s požadovanými šesti příjmeními vhodte do konce května do schránky Školní vrby. Pak už jen čekejte, zda naše ruka vytáhne právě vás!

30. dubna je sice až za pár dní, ale představte si, že nás už čarodějnice navštívily. Bohužel nám začarovaly paní učitelky, kuchařky, uklízečky, pány učitele, no prostě všechny dospělé. Protože to kouzlo postupně pomíjelo, pár posledních

SOUTĚŽ - KDO JE TO?

Jméno a příjmení žáka

.....

třída:

PŘÍJMENÍ OSOBY

1.

2.

3.

4.

5.

6.

začarovaných jsme vám vyfotily. Byla by to velká škoda vám tu legráčku neposkytnout. Takže, kdo jsou naše „čarodějnice“?

1.

PRVNÍ ČARODĚJNICE RÁDA LÉTÁ,
BĚHEM JARA, BĚHEM LÉTA.
A JAK LÉTÁ? NA KOŠTĚTI!
A PAK PŘES NOC STRAŠÍ DĚTI.

2.

TAHLE JEŽIBABA,
NENÍ STARÁ BÁBA.
JE JÍ JENOM DVĚ STĚ LET,
PROLETĚLA CELÝ SVĚT.

3.

TAHLE ČARODĚJKA
VYPADÁ JAK MLADÁ HOLKA.
KOUZLIT DOBŘE UMÍ,
TAK SE STÁLE MĚNÍ.

4.

OD MOŘE K NÁM PŘILETĚLA,
EXTRA KOŠTĚ NA TO MĚLA.
TEĎ JE JÍ TU KOSA,
PŘILETĚLA BOSA.

5.

JEŽIBABA JE TO IN,
KOLEM KRKU HERMELÍN.
MÍSTO KOŠTĚTE MÁ MOTORKU.
A KDE JEZDÍ? PO DVORKU!

6.

ABRAKA DABRA, ČÁRY MÁRY,
ZBYDOU Z VÁS JEN NĚJAKÝ CÁRY.
KDO MI VKROČÍ DO CESTY,
NEDOČKÁ SE NEVĚSTY!

Kamila Emrová a Veronika Šustrová, IX. B

PRO CHYTRÉ HLAVIČKY

1. Ve slovech jsou přeházena písmenka.

Přijdeš na původní slovo?

a) udebn		b) pmákolza	
c) čoredjiěcan		d) ěkot	

2. Vtip pro chytré hlavičky.

Uhodneš, proč už Hurvínek nepřijde pozdě?

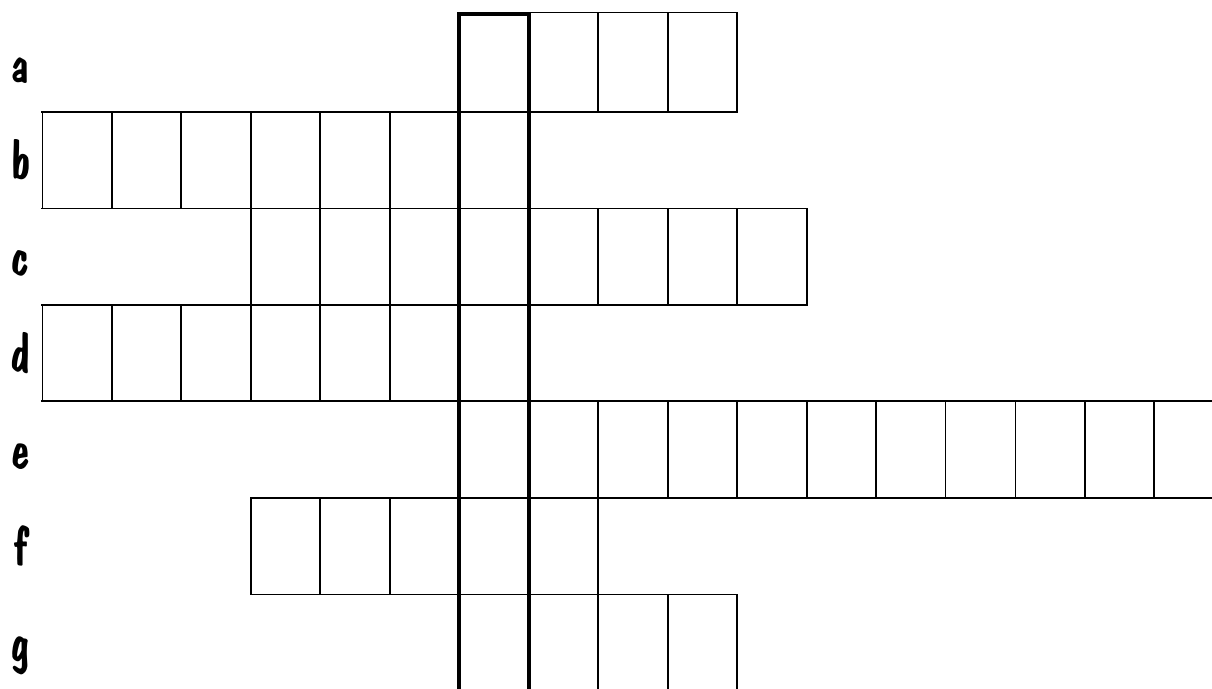
Je konec školního týdne a Hurvínek, jak je jeho zvykem, už zase přijde pozdě do školy. Pan učitel se zlobí: „Hurvíнку, to už je popáté v tomto týdnu! Můžeš mi k tomu něco říct?“

„Ano, pane učiteli. Že už se to v tomto týdnu nestane.“

3. Jsi dobrý počtář?

Číslo dvě stě vynásob součtem čísel dvě a čtyři. Od čísla, které ti vyjde ,odečti rozdíl čísel šest set a pět set. Číslo, které ti vyšlo, vyděl dvěma. K tomuto číslu přičti dvojnásobek čísla dvacet pět. Toto číslo vyděl čtyřmi a odečti první dvojčíferné číslo. Jestli jsi počítal správně, vyjde ti, kolikáté výročí tento rok slaví Gymnázium J. R. Chrudim.

4. Uhadneš tajenku?

- a - protiklad slova „velký“
- b - Hurvínkova kamarádka
- c - 1) b
- d - první den v týdnu
- e - 1) c
- f - 1) a
- g - mládě kočky

5. Najdeš mezi slovy věc, která souvisí s Velikonocemi ?

- a) hvězdička, stužka, vidlička
- b) košík, taška, ovce
- c) beránek, čepice, stůl
- d) pamlsky, voda, zajíček

6. Dopln básničku**RADOVÁNÍ**

Knedlíky se zelím
se na talíři _____

Vepřová _____
přidala se nadšeně.

Jak mezi ně spadla,
prskla kapku _____

Jen půllitr piva
do vousisek _____

Knedlíky se zelím
a vepřová pečeně
se na talíři _____

ó, velice nadšeně.

A vůbec mi _____,
že je sním k večeři.

*Z Knihy Michala Černíka, Neplašte nám švestky
vybral Martin Vápeník, VI.A*

Správné odpovědi:

1. a) duben b) pomlázka c) čarodějnice d) kotě
2. je konec týdne
3. 140
4. Malíček
5. a) stužka b) košík c) beránek d) pamlsky, zajíček
6. veselí, pečeně, sádla, zívá, veselí, nevěří

Support to dokažte

Na výukovém semináři, který se konal v dubnu na Doubravce, dokázali žáci třídy VIII. B, že to spolu dokáží.

MALÍČEK – občasník žáků Základní školy Chrudim, Dr. J. Malíka

- ❖ **redakční rada:** V. Šustrová, J. Machová, K. Emrová, T. Jarošová, A. Tichá, J. Strašková, M. Šípková, L. Krčil, M. Vápeník, R. Severýnová, L. Marhanová, A. Paulů, Š. Žáková, L. Jandová
- ❖ **adresa redakce:** Základní škola Chrudim, Dr. J. Malíka 958, Chrudim 537 01, tel.: 469 620 607, e-mail: broz@zsmalika.cz
- ❖ **www.zsmalika.cz**